

Tárgy: az ügyvédi titok érvényesülésével kapcsolatos, félreérthetően megfogalmazott közlés Üttv.107. § a) pontja

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/053/2023.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. (...) ügyvéd** fegyelmi ügyében a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2023. május 15. napján 2023.F.120/7. szám alatt hozott határozata ellen a fegyelmi biztos részéről bejelentett fellebbezés folytán 2023. október 27. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2023.F.120/7. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet nyilvántartó Budapesti Ügyvédi Kamarát, mint területi ügyvédi kamarát, hogy a 15 napon belül fizessen meg a Magyar Ügyvédi Kamara részére 50.000,- Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint az országos fegyelmi bizottság ellen – elektronikus kapcsolattartás előírásainak megfelelően – az elsőfokú regionális fegyelmi bizottság székhelye szerinti ügyvédi kamaránál, a perre kizárólagosan illetékes a Fővárosi Törvényszéknek címezve kell előterjeszteni.

Indokolás

Dr. (...) ügyvéd ellen a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa folytatott le fegyelmi eljárást, és a 2023. május 15. napján kelt 2023.F.120/7. szám alatt meghozott határozatában az eljárás alá vont ügyvédet 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt írásbeli megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta, egyben kötelezte 80.000,- Ft átalányköltség megfizetésére.

A Budapesti Ügyvédi Kamarához 2022. október 13. napján érkezett (...) bejelentő mellékletekkel felszerelt beadványa, amelyben dr. (...) eljárás alá vont ügyvédet jogi

képviselő nem megfelelő ellátása, valamint a tájékoztatás és megbízási szerződés írásba foglalásának elmulasztása miatt panaszolta be.

Az előzetes vizsgálat elrendelésére 2022. október 20. napján került sor, ugyanezen a napon a vezető fegyelmi biztos felhívta az eljárás alá vont ügyvédet igazoló nyilatkozatának megtételére, és az ügyre vonatkozó iratainak csatolására.

2022. november 2. napján az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentését beterjesztette, amelyhez iratokat és videofelvételeket csatolt.

Az ügyben eljáró fegyelmi biztos 2023. január 19-én az előzetes vizsgálatot 3 hónappal meghosszabbította.

2023. január 30. napján a fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást a 2022.V.423/6. sorszám alatti határozatával megszüntette és az eljárás alá vont ügyvédet figyelmeztetésben részesítette.

A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke 2023. január 31-én a 2017.évi LXXVIII. törvény (továbbiakban Üttv.) 124.§ (2) bekezdése alapján utasította a fegyelmi eljárás kezdeményezésére.

A 2023. február 9. napján kelt 2023.V.423/8. alatti határozattal a figyelmeztető határozatot visszavonta a fegyelmi biztos, és fegyelmi eljárást kezdeményezett eljárás alá vont ügyvéddel szemben, mivel alapos a gyanú, hogy a bejelentés részben megalapozott. Az eljárás alá vont ügyvéd a 2022. március 15-i bejelentőnek írt levele a következőket tartalmazza: „Amennyiben a munkánkkal kapcsolatban kifogása van, azt a törvényes úton érvényesítheti velünk szemben. Azt azonban a megbízási jogviszonyra tekintettel kötelességem jelezni, hogy a bíróságok és hatóságok előtt – az ügy jellegétől, típusától is függően – az ügyvédi titoktartás nem minden esetben garantálható.” A közöltek, a fegyelmi biztos hivatkozása szerint, megalapozzák azt az alapos gyanút, miszerint az eljárás alá vont ügyvéd a titoktartással kapcsolatos fenti közlésével 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács 2023. május 15-én megtartott tárgyalásán meghallgatta az eljárás alá vont ügyvédet és a bejelentőt.

A fegyelmi tanács a rendelkezésre álló okiratok, az eljárás alá vont ügyvéd előadása és a bejelentő vallomása alapján állapította meg a tényállást.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által elfogadott tényállás szerint a bejelentő az édesanyja és a nevelt lánya cégeit érintő folyamatos adóhatósági vizsgálatok miatt 2019. június 1-én vette fel a kapcsolatot az eljárás alá vont ügyvéddel.

Az eljárás alá vont ügyvéd által képviselt Dr. (...) Ügyvédi Iroda, mint megbízott és az elsőfokú határozatban felsorolt gazdasági társaságok, mint megbízók között létrejött és írásba foglalt megbízási szerződések keretében havi átalánydíj ellenében a megbízott ügyvédi iroda cég-, adó- és büntetőjogi tanácsadást biztosított a megbízóknak. Az ügyvédi iroda a szolgáltatását további ügyvédek, dr. (...) és dr. (...) közreműködésével látta el.

A megbízási szerződések létrehozatalában, továbbá a megbízók és a megbízott közötti kapcsolattartás során a cégek nevében a bejelentő járt el, mint aki a cégek adózási viszonyaival összefüggő lehetséges büntetőjogi vonatkozások miatt személyesen is érintett, illetve érdekelt volt.

2019. június 13-i szerződéskötés alkalmával a bejelentő 10.000.000,- Ft összeget adott át előleg címén az eljárás alá vont ügyvédnek, aki a pénz átvételéről elismervény állított ki. Az előleg tárgyában beazonosítható, meghatározható megbízási szerződés nem készült és számla kibocsátására sem került sor.

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd közötti kapcsolat megromlott, mivel a bejelentő több alkalommal kifogásolta az eljárás alá vont ügyvéd magatartását, tevékenységét, a szolgáltatás minőségét. 2021. december 3-án írt e-mailjében a bejelentő 24.000.000,- Ft megbízási díj visszafizetését követelte az ügyvédi irodától.

A (...) Kft. megbízásának felmondásáról az eljárás alá vont ügyvéd 2021. december 8-án e-mailben státuszjelentések megküldése mellett tájékoztatta a bejelentőt.

A bejelentő ezt követően 2022. március 3-i levelében – figyelemmel arra, hogy valamennyi megbízás megszűnt az ügyvédi iroda és a cégek között – felszólította az eljárás alá vont ügyvédet a munkavégzéshez nem kapcsolódó 10.000.000,- Ft előleg visszafizetésére.

2022. március 15-én kelt válaszlevelében az eljárás alá vont ügyvéd a fenti összeg visszafizetésére vonatkozóan kitért arra, hogy a céghálózat tevékenységének vizsgálata során felmerült annak lehetősége, hogy a számlázások a bejelentő mögöttes felelősségét is felvetik, ezért hosszútávú védői képviselőre készültek. Az ezzel összefüggő munkát átfogó büntetőjogi kockázatelemzéssel kezdték, amelynek díja a megegyezés értelmében 10.000.000,- Ft + Áfa volt. Mivel az érintett cégek az összeget nem tudták kifizetni, azt a bejelentő egyenlítette ki azzal, hogy később megjelöli, melyik cég nevére fogják a számlát kiállítani.

Az eljárás alá vont ügyvéd levele zárásaként felhívta a bejelentő figyelmét, hogy „Amennyiben munkánkkal kapcsolatban kifogása van, azt törvényes úton érvényesítheti velünk szemben, azt azonban a megbízási jogviszonyra tekintettel kötelességem jelezni, hogy a bíróságok és hatóságok előtt – az ügy jellegétől is függően – az ügyvédi titoktartás nem minden esetben garantálható.”

A bejelentő a 2022. május 9-i levelében ismételt felszólította az eljárás alá vont ügyvédet a követelt összeg visszafizetésére, egyúttal rögzítette, hogy a számára elküldött levél utolsó bekezdésében az eljárás alá vont ügyvéd azzal fenyegeti, hogy igénye érvényesítése esetén felfedi az ügyvédi titkokat, amely azt a célt szolgálja, hogy megpróbálja megfélemlíteni és eltántorítani a követelés érvényesítésétől.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fenyegetés tényét tagadta, arra hivatkozott, hogy csupán tájékoztatta a bejelentőt a hatósági és bírósági eljárások ügyvédi titokra vonatkozó következményeiről.

Az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő további levélváltása nem vezetett megegyezésre. A bejelentő nem indított polgári eljárást, és vele szemben sem indult büntető eljárás.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács meghallgatta az eljárás alá vont ügyvédet a fegyelmi tárgyaláson, aki a fegyelmi felelősségét tagadta, a közlés megtörténtét elismerte. Álláspontja szerint mindössze arra hívta fel a bejelentő figyelmét, hogy amennyiben követelése van, azt bírósági úton érvényesítheti. A levelében megfogalmazott mondat nem jelentett fenyegetést, viszont az ügyvédi irodával szembeni igényérvényesítés esetén a titoktartási kötelezettség összeütközésbe kerülhet a követeléssel szembeni védekezés jogával.

Elismerte, hogy a levelében az ügyvédi titokra vonatkozó megfogalmazása általános, és nem volt kimerítő.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint a titoktartással kapcsolatos mondat inkább akaratbefolyásoló jellegű, és nem az objektív tájékoztatást szolgálta, hanem az elrettentést és megfélemlítést. Ez pedig sérti az ügyvédi hivatás tekintélyét.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek az ügyvédi titoktartási kötelezettséget relativizáló közlése félrevezető volt és a jogban járatlan személy számára a közlés egyértelműség hiányában félrevezető és akaratbefolyásoló is volt. Azt a látszatot keltette, hogy az ügyvédre bízott titok nyilvánosságra kerülhet, amelyből a bejelentőnek hátránya származhat.

Megállapította az elsőfokú határozat, hogy az ügyvédi titoktartás az ügyvédi hivatás fundamentuma, amely az eredményes ügyvédi tevékenység érdekében biztosítja az ügyfél számára annak biztos tudatát, hogy a számára akár kedvezőtlen vagy esetleges terhelő körülmény nem hozható nyilvánosságra és nem használható fel ellene.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában hivatkozik az Üttv. valamint az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018.(III.26.) MÜK szabályzat vonatkozó rendelkezéseire, az általa elfogadott tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a titoktartással kapcsolatos közlésével kötelezettségét megszegte, az Üttv.107.§ a) pontjában meghatározott I rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatának VI. fejezetében a büntetés kiszabásával kapcsolatban felsorolta az eljárás alá vont ügyvéd vonatkozásában általa figyelembe vehető releváns súlyosító és enyhítő körülményeket, értékelte a kötelezettségszegés tárgyi súlyát. Hivatkozott a határozat indokolása arra, hogy az elkövetett fegyelmi vétség nem olyan mértékű, hogy pénzbírság kiszabása lenne indokolt, ezért az Üttv.108.§ a) pontjában írt írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazta.

Az elsőfokú határozat ellen a fegyelmi biztos a törvényes határidőn belül jelentett be fellebbezést a fegyelmi büntetés súlyosbítása iránt.

Álláspontja szerint az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a tényállást helyesen állapította meg, és ebből okszerűen következtetett az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségére, de a fegyelmi büntetés kiszabását illetően döntése megalapozatlan.

Indokolása szerint az elsőfokú határozat iratellenesen hivatkozott arra, hogy a fegyelmi biztos írásbeli megrovás kiszabását indítványozta, amely ellentétes a 2023. május 15-i tárgyalásról felvett 6. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltakkal, az indítvány pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására irányult.

Az ügyvédi titoktartási kötelezettséget érintően kétséget ébresztő és a valós tájékoztatás helyett az igényérvényesítéstől történő elrettentést szolgáló felvilágosítással elkövetett kötelezettségszegés alkalmas az ügyvédi titokba vetett közbizalom megingatására. Erre figyelemmel az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során a fegyelmi vétség súlyát nem megfelelően értékelte és aránytalanul enyhe büntetést alkalmazott.

Mindezen indokok alapján indítványozta a fegyelmi biztos, hogy a Másodfokú Fegyelmi Tanács az Üttv.138.§ (1) bekezdés b) pontja alapján változtassa meg az elsőfokú határozatot, és a fegyelmi vétséget megvalósító magatartás súlyával arányban álló pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazzon az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

Az országos fegyelmi főbiztos a határozat ellen előterjesztett fellebbezésre a Magyar Ügyvédi Kamara 20/2018. (XI.26.) számú Fegyelmi Eljárásról szóló szabályzat (továbbiakban: FE) 10.2. pontja alapján benyújtott észrevételeiben utalt arra, hogy a fegyelmi biztos indítványa az elsőfokú eljárás során nem írásbeli megrovás fegyelmi büntetésre, hanem pénzbírság kiszabására irányult. Véleménye szerint az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének megállapítása mellett a fegyelmi előélet figyelembevétele kapcsán az arányosság elve sérült, amikor az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács írásbeli megrovást alkalmazott. Indokolt az elsőfokú határozat megváltoztatása, és az ügyben a kötelezettségszegés tényleges tárgyi súlyához igazodó pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabása. Indítványozta, hogy Másodfokú Fegyelmi Tanács a másodfokú átalányköltség viselésére is kötelezze az eljárás alá vont ügyvédet.

Az eljárás alá vont ügyvéd az elsőfokú fegyelmi határozattal szemben jogorvoslati kérelmet nem nyújtott be, a fegyelmi biztos fellebbezésére, az országos fegyelmi főbiztos észrevételére írásban nem nyilatkozott.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot a FE.35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között felülbírálta.

Mivel sem a fegyelmi biztos sem az eljárás alá vont ügyvéd az elsőfokú határozatban megállapított tényállást és az ebből okszerűen következő, az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét megállapító rendelkezést nem vitatta, ezért a Másodfokú Fegyelmi Tanács azt vizsgálta, hogy az elsőfokon kiszabott fegyelmi büntetés megfelel-e az irányadó rendelkezéseknek, arányban áll-e a fegyelmi vétségként értékelt kötelezettségszegés tárgyi súlyával.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács vizsgálta, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatása az Elsőfokú Fegyelmi Tanács részéről megfelelt-e a jogszabályokban, illetve a szabályzatokban előírt rendelkezéseknek.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács a jogszabályi előírásoknak eljárásjogi és anyagi jogi szempontból megfelelően folytatta le a fegyelmi eljárást, a határozat indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a 2023. október 27. napján megtartott tárgyaláson az ügy teljes iratanyagát áttekintette.

A tárgyaláson megjelent eljárás alá vont ügyvédet meghallgatta, aki nyilatkozatában az általa korábban már előadottakat fenntartotta, egyben kérte az elsőfokú határozat helybenhagyását.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács a bizonyítást a határozathozatalhoz szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen rögzítette. Az elsőfokú határozat a jogszabályi előírásoknak megfelel, a tényállás kellően felderített, nem hiányos, az iratok tartalmával megegyező. Az elsőfokú határozat a

rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen értékelte, ezért a másodfokon eljáró fegyelmi tanács az elsőfokú határozatban megállapított, senki által nem vitatott tényállást a fellebbezési eljárásban döntése alapjául elfogadta.

Megalapozott az Elsőfokú Fegyelmi Tanácsnak a bizonyítékokat mérlegelő indokolása.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az Üttv.109.§ (1) bekezdésében írtak szerint a büntetés kiszabása körében – figyelemmel a FE.27.6. e) pontjában foglaltakra – vizsgálta, hogy az elsőfokon kiszabott írásbeli megrovás fegyelmi büntetés alkalmazása megfelelő mértékű-e a panaszolt ügyvéddel szemben.

A fellebbezésre tekintettel a vizsgálat tárgyát képezte, hogy a fegyelmi büntetés meghatározásakor érvényesültek-e a büntetéskiszabás elvei, a kötelezettségszegés szankciójaként megállapított írásbeli megrovás arányban áll-e fegyelmi vétség tárgyi súlyával.

A fegyelmi büntetés kiszabásánál és mértékének megállapításánál figyelembe kell venni az enyhítő és súlyosító körülményeket, különösen a kötelezettségszegés súlyát és ismételtségét, a szándékosság és gondatlanság fokát, valamint az okozott kár mértékét. Mérlegelni kell, hogy az elkövetett fegyelmi vétség milyen mértékben sértette az ügyvédi kar, illetve az ügyvédi hivatás jó hírét és társadalmi elismertségét.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint is az ügyvédi titok az ügyvédi hivatás fundamentuma. Ugyanakkor az ügyvédi hivatás tekintélyét sértő magatartás jogkövetkeményeinek mérlegelésekor azt indokolt értékelni, hogy a védett jogi tárgy mennyiben sérült, az ügyvédi titok megsértése a titoktartási kötelezettség megszegésével megalósult-e.

Az elsőfokú határozatban megállapított, fegyelmi vétséget megalapozó kötelezettségszegés az ügyvédi titok érvényesülésével kapcsolatos, félreérthetően megfogalmazott közlés értéklehető akként, hogy a bírósági és egyéb hatósági eljárásokban az ügyvédi titoktartás nem garantálható, az ügyfél számára hátrányos titkok nyilvánosságra kerülhetnek. Az eljárás alá vont ügyvéd közlése alkalmas az ügyfél igényérvényesítési szándékának elbizonytalanítására.

Az eljárás alá vont ügyvéd titoktartási kötelezettséget relativizáló tájékoztatása – annak ellenére, hogy az ügyvédi hivatásrendbe vetett közbizalom megőrzése ellenében hat – az ügyvédi titoksértésnél lényegesen csekélyebb súlyú fegyelmi vétséget megalósító kötelezettségszegés.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megalapozottnak értékelte a fegyelmi biztos fellebbezésében írt azon hivatkozást, hogy az elsőfokú határozat iratellenesen tartalmazza az írásbeli megrovásra vonatkozó fegyelmi biztos indítványt.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi vétség tárgyi súlyának értékelése tekintetében a fellebbezésben írt hivatkozással szemben az elsőfokú határozat indokolását fogadta el megalapozottnak.

A fentiekre figyelemmel – mivel a kötelezettségszegés tárgyi súlya nem indokolja a pénzbírság szintű fegyelmi büntetés alkalmazását – a Másodfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztosnak a fegyelmi büntetés súlyosbítása iránt bejelentett fellebbezését nem fogadta el megalapozottnak, az elsőfokú határozatban megjelölt büntetéskiszabási elvek érvényesülésére

tekintettel az elsőfokú határozatot az Üttv.138.§ (1) bekezdés c) pontja alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A fegyelmi biztos által a fegyelmi büntetés vonatkozásában bejelentett fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Másodfokú Fegyelmi Tanács a másodfokú eljárás átalányköltségének megfizetésére a FE. 40.6. pontja alapján a Budapesti Ügyvédi Kamarát, mint az eljárás alá vont ügyvédet nyilvántartó területi ügyvédi kamarát kötelezte.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv.139.§ (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2023. október 27.

2. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat 2023. október 27. napján jogerős és 2023. december 27. napján végrehajtható.